

at sende tusindvis af mennesker på bistands-hjælp i stedet for på dagpenge. Jeg siger risikerer, for vi ved ikke, hvordan det nye system, som regeringen lægger op til, kommer til at virke. Men vores ræsonnement er i hvert fald, at hvis det er regeringens holdning, at man ikke vil lade nogen falde ned igennem systemet, hvorfor så åbne hullet i gulvet? Hvis man ikke vil lade nogen falde igennem, hvorfor så skabe muligheden for det?

Når regeringen nu vil fjerne overgangsydelsen, siger hr. Torben Lund tilsvarende: Jamen vi skal da skabe et arbejdsmarked, hvor arbejdsmiljøet er så godt, at der ikke er nogen, der er nedslidt, når de er 50. Det er vi fuldstændig med på, men hvad med dem, der er nedslidt? Skal de nu piskes til at fortsætte på arbejdsmarkedet?

Så siger hr. Torben Lund, at nogle af dem, der har valgt overgangsydelsen, reelt ikke er nedslidt, de har bare opgivet at få et job. Men gør det så meget, at der er nogle dér? Så kan vi jo ringe til dem og sige, at nu har vi brug for dem, nu har vi et job, et helt ordinært job på ordinære lønsvilkår. Så kan de bare forlade overgangsydelsen, sådan er systemet.

Det er ikke noget argument for at fjerne en god mulighed for nedslidte mennesker, at man ikke vil risikere, at der er nogle, der benytter den mulighed, fordi de ikke kan få et job lige nu og her. Man kan bare kalde på dem. Det er den holdning, som vi gerne vil have at regeringen indtager i stedet for: at de arbejdsløse er mennesker, der skal have nogle ordentlige livsmuligheder og muligheder for at træffe gode valg. Hvis der så er et arbejde til dem, tror vi også på, at mange går og sukker efter det.

Men lad være med at skabe faldlemme, lad være med at skabe den utryghed og den frygt, som breder sig blandt de arbejdsløse, når regeringen kommer med sådan noget, som den kommer med nu.

Hvis regeringen vil begynde at tænke i samme retning, som vi gør, er vi klar til det i finanslovforhandlingerne. Går den i forhandling med K og V i stedet for, kan det blive meget værre end det, regeringen har lagt op til, og det siger ikke så lidt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Torben Lund sagde, at der forhandles til begge sider. Vi er også blevet inviteret til forhandling på fredag, og det er vi glade for.

Men så er det altså, det undrer os, at vi som oplæg til forhandlingerne ser et udspil fra regeringen med afgørende indrømmelser til V og K, et udspil, der er så uantageligt for Enhedslisten, at det kun kan tolkes, som om regeringen reelt har valgt side og man kun inviterer os til skinforhandlinger.

Vi har faktisk svært ved at forstå den taktik, der lægges frem. Hvis man har besluttet sig for, at det som sidste gang er med V og K, forliget skal laves, hvorfor forærer man så V og K alt på forhånd i sit eget udspil? Skal V og K have mere i forhandlingerne? Skal de arbejdsløse her i landet frygte endnu værre ting end det, vi nu har set, i løbet af de kommende ugers forhandlinger, og hvorfor gives indrømmelserne så tidligt i forløbet? Hvorfor afskærer man sig allerede nu fra det, der er den eneste reelle trussel, regeringen har mod Venstre og De Konservative, nemlig at kunne lave noget sammen med SF og Enhedslisten? Hvorfor afskærer man sig fra den trussel allerede på forhånd?

Det er da underligt, når vi har haft et folketingsår, hvor vi udmærket har kunnet arbejde sammen – SF, Enhedslisten og regeringen – om afgørende ting på det grønne område, på det kommunale område med tilskudsforandringen, på boligområdet; mindst 20 forslag har vi lavet sammen imod V og K. Hvorfor afskærer man sig fra den mulighed allerede så tidligt i et forhandlingsforløb?

Mit spørgsmål er: Er det muligt at erstatte tvangsuddannelse med flere og bedre tilbud til de unge? Er det muligt at droppe beskæringerne af dagpengeperioden? Hvis planerne virker, som vi alle sammen håber på, så vi kan få folk i arbejde, er det ligegyldigt, hvor lang dagpengeperioden er. Det er kun, hvis det går galt, at vi får brug for dagpengeperioden.

Kan vi få fjernet nogle af tidslerne, lover vi til gengæld, at vi vil være med til finde flere penge, så vi kan få nedbragt det alt for store underskud på statsfinanserne.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Den socialdemokratiske ordfører sagde, at alle væsentlige økonomiske nøgletal peger i den rigtige retning.

Det er forkert. Godt nok er arbejdsløsheden faldet med næsten 60.000 fra 1993 til 1995, men antallet af mennesker på arbejdsmarkedsorlov er i samme periode vokset med 70.000. Det er bare at flytte mennesker over fra én del af passiv